

بازیگری ایران مقابل دشمنان منطقه‌ای

چرخش این کشور به سوی «بزرگ» منطقه، امری اتفاقی نیست؛ بلکه شیخ جوان و پرجرئت این کشور، در تصمیم تاریخی خود، به همه عوامل توجه کرده است. از سوی دیگر، حکومت آل‌سعود که سیاست‌های توسعه‌طلبانه‌اش در یمن راه به جایی نبرده، در انتظار به‌تخت‌نشتن چهره‌ای جوان است که بیماری و کھولت سنی پدر، راه را برای سلطنتش هموار کرده و سودای قدرت در فردا، او را به‌شدت مغرور کرده است. ۶- قطر به دلایلی که در پیش گفته شد، در مقابل حمله نظامی محتمل سعودی و اذنباب و متحدانش، تاب پایداری ندارد و به همین دلیل، ضمن تحکیم رابطه با ایران، دست‌دستی دیگر قدرت منطقه یعنی ترکیه اردوغان را هم به گرمی می‌فشارد و به پیشنهاد تأسیس پایگاه نظامی آن کشور پاسخ مثبت می‌دهد. بدون شک، نقش روسیه را هم به عنوان یک قدرت جهانی که در دوران حکومت پوتین، به عنوان سیاست‌مداری هوشمند که توانسته در بالابردن وزن کشورش به‌ویژه در تعامل با غرب و به‌ویژه آمریکا، توانسته یک شبه ره صدساله را بپیماید، نباید که کوچک شمرد. ۷- مقاومت قطر در مقابل تحریم‌ها و اشتلم‌های ریاض که با همراهی و کمک ایران، حداقل در بعد اقتصادی، تداوم یافته، آزمون جدید نیست. جنگ سرد دوحه و ریاض در سال ۲۰۱۴ کلید خورد. اطلاعات لورفته از نوار مکالمات قدیمی میان معمر قذافی و حاکم پیشین قطر یعنی شیخ حمد بن‌خلیفه و نیز وزیر خارجه او، حمد بن‌جاسم، از آن حکایت داشت که قرار بوده حکومت عربستان واژگون شده و این کشور به چند دولت کوچک تبدیل شود. پس از افشای این مسئله، آن‌گونه که انتظار می‌رفت، حکومت سعودی عکس‌العملی تند نشان داد و این کشور به همراه دولت‌های امارات و بحرین، سفرای خود را از دوحه فراخواندند (به مدت هشت ساه)، تا اینکه قطر موقافت‌نامه ریاض را امضا کرد و بر اساس آن، متعهد شد دست از این‌گونه سیاست‌ها بردارد. ۸- آخرین و مهم‌ترین ملاحظه این نوشتار، آن است که «چه باید کرد؟». تجربه حداقل یک دهه اخیر، نشان داده دشمنان ایران با راه‌انداختن جنگ مذهبی شیعه و سنی، تمام تلاش خود را کرده‌اند تا چهره‌ای فرقه‌گرا از ایران به نمایش بگذارند و متأسفانه تا حدود زیادی هم موفق بوده‌اند. مدارس تربیت وهابی سعودی‌ها در اقصا نقاط جهان گسترده شده و حتی در کنار ما، در باکو و…، افکار ضدایرانی و ضدشیعی را تبلیغ می‌کنند. برای غلبه بر این اندیشه‌ها و عملیات امریمنی، راهی جز تسخیر دل‌ها و کار فرهنگی با دمرکز بر فرهنگ و تمدن کهن ایرانی و میراث اسلامی به نظر نمی‌رسد. باید از نفوذ زبان و فرهنگ ایرانی در منطقه‌ای که فلات ایران نامیده می‌شود، کمک گرفت تا تشکیوه و عظمت دیرینه ایران بازسازی شود. بدون شک، این امر ضمن حفظ موقعیت ایران، صلح و ثبات را در منطقه آشوب‌زده خلیج‌فارس و خاورمیانه برقرار خواهد کرد.

✽ **مدرس دانشکده روابط بین‌الملل وزارت خارجه**

موضع عجیب وزیر بهداشت

نابرابری‌های معیشتی تولیدکنندگان و نبود مزیت نسبی تولید در کشاورزی تاکنون موجب تغییر کاربری نزدیک به دو میلیون هکتار از بهترین اراضی کشور شده است. تغییرات اقلیمی، گرم‌شدن کره زمین، کاهش منابع آب و به‌خصوص بی‌مالاتی‌های رخ‌داده در کشورمان، افزایش جمعیت جهانی و نیز داخلی، گسترش بی‌حجابی شهرنشینی و توسعه قارچی شهرها و مهم‌تر از همه الگوی مدیریتی، اقتصادی و فرهنگی متکی به درآمد نفت و… آخرین ظرفیت‌های بخش کشاورزی را در آستانه دولت یازدهم مورد تهدید جدی قرار داده بود. روند بهبود و بازسازی تخریب‌ها در این بخش مانند «بهداشت» و البته برخلاف امر «درمان» ماهیتی کند و نیاز به زمانی طولانی دارد. مدیریت بخش کشاورزی به‌عنوان اولین گام‌های احیای بخش خود ناگزیر شد افزایش انگیزه تولید در بخش کشاورزی را با محصولاتی مانند گندم برادر و البته به خوبی هم برداشت. اگر دولتی را که دکتر هاشمی وزیر بهداشت و درمان آن بوده، موفق تلقی کنیم، وزارتخانه‌های دیگری هستند که بارها بیش از بخش درمان، مؤثر عمل کرده‌اند. از طرفی در امر خرید تضمینی کالاهای اساسی، باید چشم از نگاه مطلق تجاری و مقایسه آن با قیمت محصولات وارداتی برگرفته و پیامدهای اجتماعی، کاهش روند تخریب اراضی کشاورزی و حاشیه‌نشینی شهرها و… را ارزیابی کنیم. به خاطر داشته باشیم در دولت احمدی‌نژاد، تنها ۱۲ میلیارد دلار از صندوق حیره ارزی برای کمک به کشاورزان آسیب‌دیده از خشک‌سالی برداشت شد. کمک‌هایی که به جای ممارست در ماهی‌گیری تنها به خسارت‌دیدگان ماهی داد و موجب رهاکردن بیشتر اراضی و افزایش هیستریک مسافرکشی و دست‌فروشی و… شد و…

شرق: دولت دوازدهم در حالی مهبای تشکیل کابینه می‌شود که اخبار تفکیک وزارتخانه‌ها داغ داغ است؛ نماینده‌های مجلس هم در این بازار، بی‌کار ننشسته‌اند و طرح تبدیل سازمان برنامه و بودجه به وزارت را در موضوع تغییر ساختار دولت «طرح» کردند. این طرح روزهای پایانی تیر از سوی محمدعلی وکیلی بدون هیچ اطلاعات دیگری در صحن علنی اعلام وصول شد. حالا محمدرضا نوبخت، رئیس سازمان برنامه و بودجه، سخنگوی دولت و معاون روحانی، خبر داده است که بر اساس اصل ۱۲۶ قانون اساسی، برنامه و بودجه از وظایف شخص رئیس جمهوری است که می‌توان آن را به فرد دیگری تفویض کند؛ بنابراین چنین طرحی در تعارض با اصل ۱۲۶ قانون اساسی است و تشکیل وزارت برنامه و بودجه را به هیچ عنوان نمی‌توان مطرح کرد.با وجود نداشتن تمایل دولت برای تصمیم شتاب‌زده درباره تفکیک وزارتخانه‌ها، مجلس نشینان طرحی را برای تشکیل وزارتخانه «برنامه و بودجه» اعلام وصول کرده‌اند که هنوز معلوم نیست با چه هدف و انگیزه‌هایی و از سوی چه گروه‌هایی در مجلس دنبال می‌شود. این میان، کارشناسان مختلفی مخالفت خود را با این روند اعلام کرده‌اند.در این رابطه، یکی از نکاتی که کارشناسان به آن اشاره می‌کنند، این است که این راه بی‌فایده است؛ چراکه نخست رئیس‌جمهوری را از داشتن سازمان‌ها تحت اختیار خود بر اساس قانون اساسی محروم می‌کند و دیگر اینکه هزینه‌زاست و مداخلات را هم در اجرا ایجاد می‌کند که این خلاف قانون اساسی است. ما‌جزا از این قرار است که جامعه تصمیم‌گیری و کارشناسی کشور، درباره ساختار سازمان برنامه و بودجه و دولت با چند دیدگاه مختلف مواجه است. یک دیدگاه این است که اندازه دولت باید از نظر تعداد وزارتخانه‌ها و اختیارات، کوچک شود؛ طرفداران این دیدگاه، مخالف تفکیک وزارتخانه‌ها هستند؛ اما گروه دیگری هم روان‌سازی امور را دلیلی برای توجیه تفکیک وزارتخانه‌ها عنوان می‌کنند.
باین‌حال، درباره سازمان برنامه و بودجه موضوع متفاوت است؛ چراکه سازمانی فرادستی را به وزارتخانه تبدیل می‌کند که به ماهیت این طرح هم ایراداتی وارد است. بیان این طرح در مجلس، هادی حق‌شناس، اقتصاددان، درباره این طرح به «شرق» می‌گوید: بر اساس قانون اساسی، مسئولیت برنامه و بودجه کشور بر عهده رئیس‌جمهوری است؛ یعنی اینکه رئیس قوه مجریه هم تکلیف دارد و هم مسئولیت و پاسخ‌گویی، او باید مقابل مردم و مجلس پاسخ‌گو باشد. او ادامه می‌دهد: با توجه به این مسئولیت، بر طبق قانون اساسی، رئیس دولت این مسئولیت را می‌تواند به دیگران هم واگذار کند که در سال‌های گذشته، رؤسای جمهوری این مسئولیت را به معاونان خود واگذار کرده‌اند. آنچه که همواره دغدغه نماینده‌های مجلس بوده است، نبود پاسخ‌گویی مسئولان سازمان برنامه و بودجه درباره بودجه برنامه به مجلس است. حق‌شناس تأکید می‌کند: درحالی‌که هم در بودجه‌های ستوانی و هم در برنامه‌های پنج‌ساله و هم در تفریق بودجه، همواره مسئولان

اقتصاد

نوبخت طرح مجلس را مغایر با اصل ۲۶ قانون اساسی دانست

محدودیت رئیس‌جمهور با وزارت بودجه

دل بسیاری از نماینده‌ها را زده بود؛ او با انتقاد از طرح تبدیل سازمان برنامه و بودجه به وزارت بودجه، گفته: با طرح تشکیل وزارتخانه بودجه مخالف هستم، در هیچ جای دنیا، وزیر بودجه وجود ندارد. رئیس‌جمهوری ابزارهای قانونی در اختیار دارد و می‌تواند در این راستا، معاونت‌هایی تشکیل بدهد. محبوب گفته برای نمونه رئیس‌جمهوری این اختیار را دارد که وزارت نفت را به معاونت تغییر دهد؛ اما اینکه معاونت برنامه و بودجه به وزارتخانه تبدیل شود، اصولاً پذیرفتنی نیست. وجود معاونت‌ها در ریاست‌جمهوری، یکی از عوامل مهمی است که در افزایش قدرت اجرایی رئیس‌جمهوری نقش دارد. با طرح تشکیل وزارتخانه بودجه مخالف هستم. در هیچ جای دنیا، وزیر بودجه وجود ندارد و در کشورهای دیگر نیز اداره این بخش در قالب معاونت برنامه و بودجه با ریاست‌جمهوری است. «شرق» در همین‌باره از دو اقتصاددان که اتفاقاً پیش‌تر نماینده مجلس بوده‌اند، پرسیده است. به گمان هر دوی آنها، این نماینده‌ها دنبال اختیاراتی بیشتری هستند.

نماینده‌ها دنبال افزایش اثر و کارایی خودشان هستند

هادی حق‌شناس، اقتصاددان، درباره این طرح به «شرق» می‌گوید: بر اساس قانون اساسی، مسئولیت برنامه و بودجه کشور بر عهده رئیس‌جمهوری است؛ یعنی اینکه رئیس قوه مجریه هم تکلیف دارد و هم مسئولیت و پاسخ‌گویی، او باید مقابل مردم و مجلس پاسخ‌گو باشد. او ادامه می‌دهد: با توجه به این مسئولیت، بر طبق قانون اساسی، رئیس دولت این مسئولیت را می‌تواند به دیگران هم واگذار کند که در سال‌های گذشته، رؤسای جمهوری این مسئولیت را به معاونان خود واگذار کرده‌اند. آنچه که همواره دغدغه نماینده‌های مجلس بوده است، نبود پاسخ‌گویی مسئولان سازمان برنامه و بودجه درباره بودجه برنامه به مجلس است. حق‌شناس تأکید می‌کند: درحالی‌که هم در بودجه‌های ستوانی و هم در برنامه‌های پنج‌ساله و هم در تفریق بودجه، همواره مسئولان

تومان نیامده طعمه شایعه شد

پیام فوری برای حذف یک صفر

کند. درست است که این موضوع در جلسه هیئت دولت تصویب شده؛ اما هنوز رسمیت پیدا نکرده و برای عملیاتی‌شدن باید مصوبه مجلس را داشته باشد. براساس‌این، دولت ابتدا باید لایحه تبدیل واحد پولی را تنظیم کند و به مجلس بفرستد و پس از آن در صورتی‌که مجلس در جریان بررسی‌های خود به پیشنهاد تبدیل واحد پول ملی از ریال به تومان رأی مثبت دهد، آن‌گاه در قالب مصوبه‌ای لازم‌الاجرا به بانک مرکزی ابلاغ شده واین بانک بعد از اینکه سازوکار لازم برای اجرایی‌شدن آن تأمین کرد، در دستور کار قرار خواهد گرفت. تنها آن زمان است که می‌توان گفت تغییر واحد پول ملی ایران رسمیت می‌یابد.تغییر واحد پولی، برخلاف آنچه به نظر می‌رسد، آسان نیست؛ زیرا با تبدیل واحد ملی از ریال به تومان نیاز است اصلاحاتی در بخش‌هایی مانند دفاتر حسابداری، دسته‌چک با ضوابط نگهداری حساب‌ها اعمال شود. همچنین در بانکداری الکترونیک نیز که مردم به‌طور مستقیم با آن سر و کار دارند، تغییراتی اعمال خواهد شد. همه این تغییرات هزینه‌بر است؛

برنامه و بودجه کشور در مجلس حاضر شده‌اند و به نماینده‌های مردم پاسخ‌گو بوده‌اند. در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

نم‌لزومی است ونه جایگاه قانونی دارد

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقیض را جدی نگیرند و به شایعات توجه نکنند. این هشدار در حالی مطرح شده که هنوز اتفاقی در تغییر پول ملی نبفتاده و مصوبه‌ای به تأیید مجلس نرسیده که قرار باشد با ابلاغ بانک مرکزی به جریان بیفتد. این در حالی است که بعد از رفتن لایحه بانک مرکزی به مجلس که خود پیشنهاد تغییر واحد پول ملی را به همراه دارد، در صورت تصویب باید بانک مرکزی سازوکار لازم برای اجرای این طرح را تعیین کرده و در نهایت به اجرا درآید که حتماً همه این موارد با اطلاع‌رسانی به مردم همراه خواهد شد.

ورود شاخص به کانال ۸۱ هزار واحدی

این بازار با افت ۲٫۶ واحدی به عدد ۹۲۱ واحدی کاهش یافت. «زاگرس» هم بیشترین تأثیر منفی را بر شاخص این بازار بر جای گذاشت. در بازار روز گذشته شاهد رشد بی‌سابقه قیمتی در بورس تهران بودیم. بعد از معاملات «غسلام» بعد از تقسیم سود در مجمع عمومی عادی سالانه، با رشد ۶۷٫۲۱ درصدی به قیمت سه‌هزارو ۱۰ریال رسید. «تکشا» نیز با افت ۴۰۹۳ درصدی بیشترین کاهش قیمت را تجربه کرد. دیروز بین گروه‌های معاملاتی وضعیت دارویی‌ها و شیمیایی‌ها بد بود. اکثر نمادها در این گروه فرمزپوشی بودند و با کاهش قیمت مواجه

عنوان شاخص	تغییر	مقدار
شاخص کل بورس تهران	۲۴۷٫۸۲	۸۱۱۸۱٫۷۰ واحد
شاخص کل فرابورس	۲٫۶-	۹۲۱٫۰۰ واحد
ارزش کل بازار بورس	۳	۳۲۰۰ هزار میلیارد ریال
ارزش معاملات بورس تهران	۹۱-	۱۸۹۹ میلیارد ریال
حجم معاملات بورس تهران	۴۴	۶۰۲ میلیون سهم
ارزش معاملات فرابورس	۲۳۲۸	۳۳۰۰ میلیارد ریال
حجم معاملات فرابورس	۱۲-	۱۵۵ میلیون سهم

سازمان خصوصی سازی

در بورس مواجه شدند.

در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقیض را جدی نگیرند و به شایعات توجه نکنند. این هشدار در حالی مطرح شده که هنوز اتفاقی در تغییر پول ملی نبفتاده و مصوبه‌ای به تأیید مجلس نرسیده که قرار باشد با ابلاغ بانک مرکزی به جریان بیفتد. این در حالی است که بعد از رفتن لایحه بانک مرکزی به مجلس که خود پیشنهاد تغییر واحد پول ملی را به همراه دارد، در صورت تصویب باید بانک مرکزی سازوکار لازم برای اجرای این طرح را تعیین کرده و در نهایت به اجرا درآید که حتماً همه این موارد با اطلاع‌رسانی به مردم همراه خواهد شد.

در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقیض را جدی نگیرند و به شایعات توجه نکنند. این هشدار در حالی مطرح شده که هنوز اتفاقی در تغییر پول ملی نبفتاده و مصوبه‌ای به تأیید مجلس نرسیده که قرار باشد با ابلاغ بانک مرکزی به جریان بیفتد. این در حالی است که بعد از رفتن لایحه بانک مرکزی به مجلس که خود پیشنهاد تغییر واحد پول ملی را به همراه دارد، در صورت تصویب باید بانک مرکزی سازوکار لازم برای اجرای این طرح را تعیین کرده و در نهایت به اجرا درآید که حتماً همه این موارد با اطلاع‌رسانی به مردم همراه خواهد شد.

در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقیض را جدی نگیرند و به شایعات توجه نکنند. این هشدار در حالی مطرح شده که هنوز اتفاقی در تغییر پول ملی نبفتاده و مصوبه‌ای به تأیید مجلس نرسیده که قرار باشد با ابلاغ بانک مرکزی به جریان بیفتد. این در حالی است که بعد از رفتن لایحه بانک مرکزی به مجلس که خود پیشنهاد تغییر واحد پول ملی را به همراه دارد، در صورت تصویب باید بانک مرکزی سازوکار لازم برای اجرای این طرح را تعیین کرده و در نهایت به اجرا درآید که حتماً همه این موارد با اطلاع‌رسانی به مردم همراه خواهد شد.

در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقیض را جدی نگیرند و به شایعات توجه نکنند. این هشدار در حالی مطرح شده که هنوز اتفاقی در تغییر پول ملی نبفتاده و مصوبه‌ای به تأیید مجلس نرسیده که قرار باشد با ابلاغ بانک مرکزی به جریان بیفتد. این در حالی است که بعد از رفتن لایحه بانک مرکزی به مجلس که خود پیشنهاد تغییر واحد پول ملی را به همراه دارد، در صورت تصویب باید بانک مرکزی سازوکار لازم برای اجرای این طرح را تعیین کرده و در نهایت به اجرا درآید که حتماً همه این موارد با اطلاع‌رسانی به مردم همراه خواهد شد.

در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقیض را جدی نگیرند و به شایعات توجه نکنند. این هشدار در حالی مطرح شده که هنوز اتفاقی در تغییر پول ملی نبفتاده و مصوبه‌ای به تأیید مجلس نرسیده که قرار باشد با ابلاغ بانک مرکزی به جریان بیفتد. این در حالی است که بعد از رفتن لایحه بانک مرکزی به مجلس که خود پیشنهاد تغییر واحد پول ملی را به همراه دارد، در صورت تصویب باید بانک مرکزی سازوکار لازم برای اجرای این طرح را تعیین کرده و در نهایت به اجرا درآید که حتماً همه این موارد با اطلاع‌رسانی به مردم همراه خواهد شد.

در دولت‌های گذشته این اتفاق رخ داده که وزیری از مجلس رأی اعتماد گرفته و در چهار سال دوره وزارت، هیچ‌گاه در مجلس بازخواست نشده است. او می‌گوید: اما در سال‌های مختلف، نماینده سازمان برنامه و بودجه در ادوار مختلف ده‌ها بار در صحن علنی با صدها بار در کمیسیون‌های تخصصی برای توزیع بودجه و برنامه و پاسخ به پرسش‌های نماینده‌ها در صحن علنی و کمیسیون‌ها حاضر شده است. به بیان این اقتصاددان، بنابراین، این آمارهای حداقلی نشان می‌دهد که مشکل نماینده‌ها در حضور یا حضورنیاقتن مقام‌ها به مجلس برای پاسخ‌گویی نیست؛ بلکه شاید مشکل این باشد که نماینده‌ها با ابزار تذکر، سؤال، تحقیق‌ونفحص و استیضاح می‌توانند وزرا را بیشتر تحت تأثیر مطالبات خود قرار دهند. البته منظور از مطالبات برنامه‌ها حوزه انتخابیه است؛ ولی سازمان‌هایی که از مجلس رأی اعتماد نگرفته‌اند، نمی‌توانند همانند وزرا تحت تأثیر ابزارهای نظارتی قرار بگیرند.به گفته این نماینده اسبق مجلس، پس مشکلات در وزارتخانه یا سازمان را باید به صورت شکلی بررسی کرد، نه از نظر ماهوی یا مأموریت‌های ذاتی دستگاه‌های مذکور؛ چون در هر حالت اگر مدیران کارآمد، در راس دستگاه‌های مربوطه قرار گیرند، می‌توانند، اهداف دستگاه‌های مذکور را با برنامه و تلاش به تحقق برسانند.

درهمین‌حال، علی قیبری، معاون وزیر جهز کشاورزی و استاد اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، هم به «شرق» می‌گوید: احتمالاً نماینده‌ها و آتهایی که خواستار پاسخ‌گویی مشخصی در سطح گسترده از سوی مسئول سازمان برنامه و بودجه هستند، چنین درخواستی را کرده‌اند. اکنون به‌هرحال سازمان برنامه‌بودجه زیر نظر معاون رئیس‌جمهوری اداره می‌شود و براساس قانون اساسی در حوزه اختیارات رئیس دولت به حساب می‌آید. به بیان قیبری در واقع به نظر می‌رسد لزومی به تشکیل وزارتخانه‌های جدید نباشد تا آن وزیر پاسخ‌گوی مستقیم مسائل برنامه و بودجه باشد. آتهایی که درخواست تشکیل وزارتخانه را دارند، افرادی مانند نماینده‌های مجلس هستند که علاقه‌مندند درباره مسائل و مشکلات و هرگونه پرسشی که دارند، از مسئول سازمان برنامه‌بودجه‌پرسند؛ اما به دلیل همان وظایف قانونی رئیس‌جمهوری و اینکه ناظر مستقیم بر برنامه و بودجه و امور اداری و استخدای کشور است، لزومی به این کار نیست و تشکیل وزارتخانه جدید جایگاه قانونی ندارد. این نماینده اسبق مجلس می‌گوید: در واقع نماینده‌ها اختیارات بیشتری می‌خواهند تا درباره مسائل مربوط به برنامه و بودجه سؤال کنند. خب روشن است که اگر وزیری به میان بیاید، حوزه اختیارات نماینده‌ها بیشتر خواهد شد؛ اما اکنون چون رئیس‌جمهوری مسئول همه اینهاست، نماینده‌ها چنین اختیاراتی ندارند.

ایجاد می‌شد، همین تراول‌چک‌ها بودند و پول‌های دیگر نیز کارایی خود را از دست نمی‌دادند؛ پس از آن، هم واحد پولی جدید به‌درستی در جامعه پذیرفته می‌شد و هم واحد پولی قدیمی به‌تدریج از دور خارج می‌شد.

بانک مرکزی شفاف‌سازی می‌کند!

بانک مرکزی در پاسخ به همه شایعاتی که در جامعه وجود دارد، از مردم خواسته تا زمانی‌که موضوع به صورت رسمی اعلام نشده، حرف‌های ضدونقی